

نویسنده: کریس هجز «Chris Hedges».

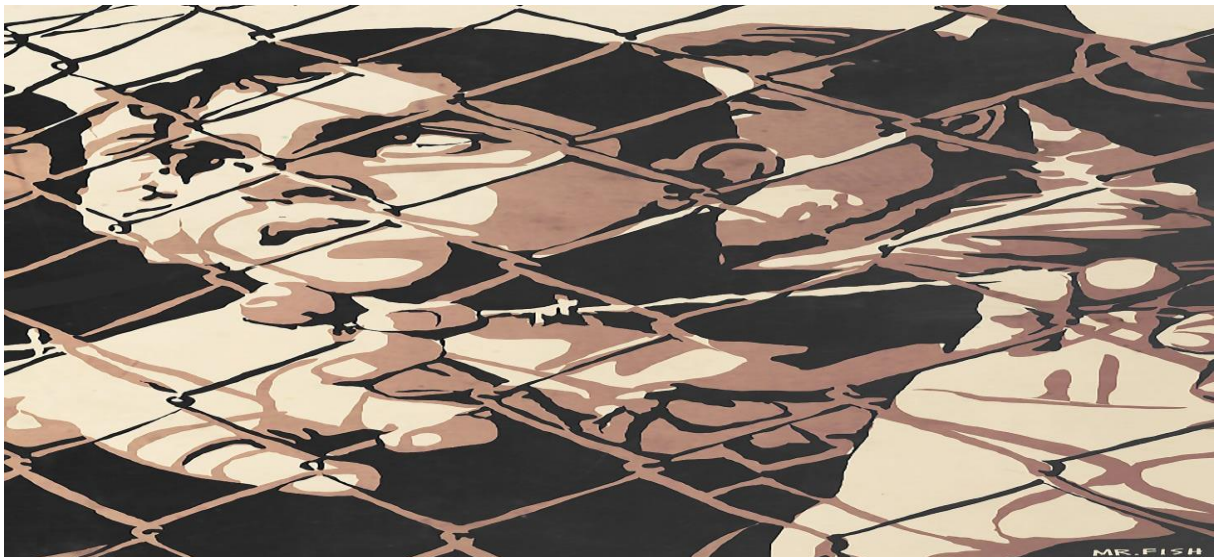
منبع و تاریخ نشر: کانسوریتوم «2023-11-10»

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

نامه ای به بچه های غزه کریس هجز:

Letter to the Children of Gaza

به مرز غزه سفر می کند و ترس و رنجی را که کودکان ساکن آنجا به دلیل بمباران و محرومیت های مداوم تجربه کرده اند، شرح می دهد. گزارشگر علیرغم توضیح سالها وضعیت اسفناک آنها، احساس می کند که تلاش های او تا حد زیادی نادیده گرفته شده است، اما همچنان داستان های خود را در تلاش برای توقف خشونت به اشتراک می گذارد.

عکس - توسط آقای ماهی

فرزند عزیز از نیمه شب گذشته است. من با سرعت صدها مایل در ساعت در تاریکی، هزاران پا بر فراز اقیانوس اطلس پرواز می کنم. من به مصر سفر می کنم. من به مرز غزه در رفح خواهیم رفت. من بخاطر تو میروم شما هرگز در هواپیما نبوده اید. شما هرگز غزه را ترک نکرده اید. شما فقط خیابان ها و کوچه های شلوغ را می شناسید. چاله های بتنی «کانکریتی» شما فقط موانع و حصارهای امنیتی را می شناسید.

که سربازان غزه را احاطه کرده اند . هواپیماها برای شما وحشتناک هستند . جت های جنگنده . هلیکوپترهای تهاجمی هواپیماهای بدون سرنشین آنها بالای سر شما حلقه می زنند . موشک و بمب می اندازند . انفجارهای کر کننده که زمین می لرزاند . ساختمان ها سقوط می کنند . مردها یا جیغ ها خفه ها از زیر آوار کمک می خواهند . که این جیغ ها متوقف نمی شود . شب و روز . زیر توده های بتن خرد شده گیر افتاده اند . همبازی های شما همکلاسی های شما همسایه های شما در عرض چند ثانیه رفت . چهره های گچی و بدن های لنگی را هنگام کندن آنها می ببینید . من یک خبرنگار هستم . این کار من است که این را ببینم . تو بچه ای شما هرگز نبا بد این را ببینید .

بوی تعفن مرگ اجساد پوسیده زیر بتن شکسته . نفست را حبس می کنی دهان خود را با پارچه می پوشانید . تند تر راه میروی محله شما قبرستان شده است . تمام آنچه که برای شما آشنا بود از بین رفت . با تعجب خیره میشی شما تعجب می کنید که کجا هستید .

شما می ترسید . انفجار پشت انفجار . بگریه میکنی . به مادر یا پدرت می چسبی . گوش ها بیت را می پوشانی نور سفید موشک را می ببینید و منتظر انفجار هستید . چرا بچه ها را می کشند؟ چه کار کردین؟ چرا کسی نمی تواند از شما محافظت کند؟ آیا شما زخمی خواهید شد؟ آیا یک پا یا بازوی خود را از دست خواهید داد؟ آیا کور می شوید یا روی ویلچر می نشینید؟ چرا بد نیا اومدی؟ برای چیز خوبی بود؟ یا برای این بود؟ بزرگ میشی؟ آیا شما خوشحال خواهید شد؟ بدون دوستان شما چگونه خواهید بود؟ بعد کی خواهد مرد؟ مادرت؟ پدر شما؟ برادران و خواهران شما؟ کسی را که می شنا سید مجروح می شود . به زودی . کسی که میشناسید میمیرد به زودی .

شب در تاریکی روی زمین سیمانی سرد دراز می کشی . گوشه ها قطع شده اینترنت خاموش است شما نمی دانید چه اتفاقی می افتد . جرقه های نور وجود دارد . امواج انفجاری ضربه مغزی وجود دارد . فریاد می آید . متوقف نمی شود .

وقتی پدر یا ما در شما برای بدست آوردن غذا یا آب تلاش می کنند ، منتظر می مانید . اون حس وحشتناک تو در شکم آیا آنها برمی گردند؟ آیا دوباره آنها را خواهید دید؟ آیا خانه کوچک شما تحت ضربه ویرانگر بعدی خواهد بود؟ آیا بمب ها شما را پیدا خواهند کرد یا که به سراغ شما خواهد آمد؟ آیا این آخرین لحظات حیات شما به روی زمین است؟ آب شور و کثیف می نوشید شما را بسیار بیمار می کند . معده شما درد می کند . شما گرسنه هستند . نانوائی ها ویران می شوند . نان نیست . روزی یک وعده غذا می خورید . یا ستا . یک خیار به زودی این یک جشن به نظر می رسد .

شما با توپ فوتبال خود که از ژنده پوش است بازی نمی کنید . یادبادک خود را که از روزنامه های قدیمی ساخته شده است به پرواز در نمی آورید . خبرنگاران خارجی را دیده اید . ما ژاکت های فلک می پوشیم که روی آن عبارت PRESS نوشته شده است . کلاه ایمنی داریم ما دوربین داریم جیب می رانیم . ما بعد از یک بمب گذاری یا تیراندازی

ظاهر می شویم . مدت زیادی سرفه می نشینیم و با بزرگترها صحبت می کنیم . سپس ناپدید می شویم . ما معمولاً با بچه ها مصاحبه نمی کنیم . اما زمانی که گروه‌هایی از شما در اطراف ما جمع می‌شدند، مصاحبه کرده‌ام . خندیدن اِشاره می‌کند . از ما بخواهید عکس شما را بگیریم من در غزه توسط جت ها بمباران شده‌ام . من در جنگ های دیگر بمباران شده‌ام، جنگ هایی که قبل از به دنیا آمدن تو اتفاق افتاده است . من هم خیلی خیلی ترسیده بودم . من هنوز رویاهایی در مورد آن دارم . وقتی تصاویر غزه را می بینم این جنگ ها با نیروی رعد و برق به من برمی گردد .

به تو فکر میکنم همه ما که در جنگ بوده ایم، بیشتر از همه از جنگ به خاطر کارهایی که با بچه ها می کند متنفریم . سعی کردم داستانت رو تعریف کنم سعی کردم به دنیا بگویم وقتی با مردم ظلم می کنی، هفته به هفته، ماه به ماه، سال به سال ، دهه به دهه، وقتی آزادی و کرامت مردم را دریغ می کنی، وقتی آنها را تحقیر می کنی و در یک زندان در فضای باز به دام می اندازی .، وقتی آنها را طوری می کشی که انگار حیوان هستند، بسیار عصبانی می شوند . آنها با دیگران همان کاری را می کنند که با آنها انجام شده است . بارها و بارها گفتم . هفت سال گفتم . تعداد کمی گوش کردند .

و حالا این روزنامه نگاران فلسطینی بسیار شجاعی هستند . سی و نه نفر از آنها از زمان شروع این بمباران کشته شده اند . آنها قهرمان هستند . پزشکان و پرستاران در بیمارستان های شما نیز همینطور هستند . کارگران سازمان ملل هم همینطور . هشتاد و نه نفر از آنها فوت کرده اند . رانندگان آمبولانس و پزشکان هم همینطور . گروه های نجاتی که با دستان خود تخته های بتنی را بلند می کنند نیز همینطور هستند . مادران و پدرانی که شما را در برابر بمب ها سپرد می کنند نیز همینطور هستند . اما ما آنجا نیستیم . الان نه . ما نمی توانیم وارد شویم . ما قفل شده ایم . خبرنگاران از سراسر جهان به گذرگاه مرزی رفح می روند . ما می رویم زیرا نمی توانیم این کشتار را تماشا کنیم و کاری انجام دهیم .

ما خبرنگاران از سراسر جهان به گذرگاه مرزی رفح می روند . ما می رویم زیرا نمی توانیم این کشتار را تماشا کنیم و کاری انجام دهیم . ما می رویم چون صد ها نفر در روز می میرند، از جمله 160 کودک . ما می رویم زیرا این نسل کشی باید متوقف شود . ما می رویم چون بچه داریم مثل تو . گرانها بی گناه دوست داشت . ما می رویم چون می خواهیم تو زندگی کنی .

امیدوارم روزی همدیگر را ببینیم . شما یک وقت بزرگسال خواهید شد . من یک پیرمرد خواهم شد، اگرچه برای شما خیلی پیر شده‌ام . در رویای من برای تو، تو را آزاد و امن و شاد خواهم یافت . هیچ کس برای کشتن شما تلاش نخواهد کرد . شما در هواپیماهای پر از مردم پرواز خواهید کرد، نه بمب . در اردوگاه کار اجباری گرفتار نخواهید شد . دنیا را خواهید دید . بزرگ میشی و بچه دار میشی پیر میشی شما این رنج را

به خاطر خواهید آورد، اما می دانید که به این معنی است که باید به دیگری که رنج می برند کمک کنید. این امید من است.

دعای من ما شما را شکست داده ایم. این گناه وحشتناکی است که ما به دوش می کشیم. ما تلاش کردیم. اما ما به اندازه کافی تلاش نکردیم. به رفح خواهیم رفت. بسیاری از ما. خبرنگاران ما به نشانه اعتراض در خارج از مرز با غزه خواهیم ایستاد. می نویسیم و فیلم می گیریم. این چیزی است که ما انجام می دهیم. زیاد نیست. اما چیزی است. ما دوباره داستان شما را خواهیم گفت.

شاید برای به دست آوردن حق طلب بخشش شما کافی باشد.

با تقدیم احترامات «10-11-2023»

مقاله دومی باز هم از همین نویسنده یعنی از کریس هجز

کریس هجز: وحشت، وحشت، وحشت

Chris Hedges: The Horror, The Horror, The Horror

جو بایدن به عنوان شریک نسل کشی در تاریخ ثبت خواهد شد. باشد که ارواح هزاران کودکی که او در قتل آنها مشارکت داشته تا پایان عمر او را تحت الشعاع قرار دهد.

Joe Biden will go down in history as an accomplice to genocide. May the ghosts of the thousands of children he has participated in murdering haunt him for the rest of his life.

آهنگ جلا - از آقای ماهی

دوحه، قطر: من در استودیوی سرویس عربی الجزیره هستم و یک فید زنده از شهر غزه را تماشا می‌کنم. خبرنگار الجزیره در شمال غزه به دلیل گلوله باران شدیدی اسرائیل مجبور به تخلیه به جنوب غزه شد. دوربینش را پشت سر گذاشت. او آن را در بیمارستان الشفا، بزرگترین مجتمع پزشکی غزه، آموزش داد. یاکه در شب بکار برد. چونکه تانک های اسرائیلی مستقیماً به سمت محوطه بیمارستان شلیک می‌کنند. چشمک های «فلش های» افقی طویل قرمز قابل دید بود که حمله عمدی به بیمارستان را نشان میداد؛ جنایت جنگی عمدی کشتار عمدی بی پناه ترین غیرنظامیان، از جمله افراد بسیار بیمار و نوزادان. که سپس موجب مرگ و میر آنها برآید.

جلوی مانیتورها می‌نشینیم. ما ساکتیم ما می‌دانیم این به چه معناست بدون قدرت. بدون آب بدون اینترنت بدون لوازم پزشکی هر نوزادی که در انکوباتور باشد می‌میرد. هر بیمار دیالیزی خواهد مرد. همه افراد در بخش مراقبت های ویژه خواهند مرد. همه کسانی که به اکسیژن نیاز دارند خواهند مرد. هرکسی که نیاز به جراحی اورژانسی یا عاجل داشته باشد خواهد مرد. و سرنوشت 50000 نفری که در اثر بمباران بی‌امان از خانه های خود رانده شده و به محوطه بیمارستان پناه برده اند، چه خواهد شد؟ ما پاسخ آن را نیز می‌دانیم. بسیاری از آنها نیز خواهند مرد.

هیچ کلمه ای برای بیان آنچه شاهد هستیم وجود ندارد. در پنج هفته وحشت، این یکی از قله های وحشت است. بی تفاوتی اروپا به اندازه کافی بد است. همدستی فعال ایالات متحده غیرقابل درک است. هیچ چیز این را توجیه نمی‌کند. هیچ چی. و **جو بایدن** به عنوان شریک نسل کشی در تاریخ ثبت خواهد شد. باشد که ارواح هزاران کودکی که **بایدن** در قتل آنها مشارکت داشته تا پایان عمر کارنامه های وحشیانه ای او را تحت الشعاع قرار دهد.

جنایا تگران، اکنون تلاش می‌کنند تا استدلال کنند که بیمارستان ها مراکز فرماندهی حماس بوده و در نتیجه اهداف قانونی است که باید تحت ضربه قرار گیرد. ولی آنها هرگز مدرک ارائه نمی‌کنند. ارتش و دولت اسرائیل مثل نفس کشیدن دروغ می‌گویند.

سازمان پزشکان بدون مرز (پزشکان بدون مرز) که دارای کارکنان شاغل در شفاخانه الشفاء هستند، بیانیه ای صادر کردند و گفتند که بیماران، پزشکان و پرستاران "در بیمارستان های زیر آتش گرفتار شده اند". این سازمان از «دولت اسرائیل خواست تا این حمله بی‌امان را متوقف کند تا آنکه در کار پرسونل شفاخانه هادر غزه اخلاص وارد نشود. حالانکه اسرائیل و ایالات متحده در حال ارسال پیامی دلخراش به بقیه جهان هستند. حقوق بین الملل و حقوق بشردوستانه، از جمله کنوانسیون ژنو، کاغذهای یا فرامین بی معنی هستند. چونکه این فرامین در عراق اعمال نشدند؛ پس در غزه نیز اعمال نمی‌شوند. این نیروهای تشنه بخون می‌گویند ماموله ها و شهرهای شما را با بمب و موشک پودر می‌کنیم. مازنان، کودکان، سالخوردگان و بیماران شما را ناخواسته به قتل خواهیم رساند.

ما برای مهندسی یا تنظیم شرایط گرسنگی و گسترش بیماری‌های عفونی شما را در محاصره قرار خواهیم داد. شما، «نژادهای کوچکتر» در این سرزمین، اهمیتی ندارید. شما برای ما موزی هستید که باید خاموش شوید. ما همه چیز داریم. اگر تلاش کنی و چیزی از آن را از ما بگیری، تو را خواهیم کشت. و ما هرگز پاسخگو نخواهیم بود.

ما به خاطر ارزش هایمان متنفر نیستیم. از ما متنفریم چون هیچ ارزشی نداریم. ما منفور هستیم زیرا قوانین فقط برای دیگران اعمال می‌شود. نه به ما. ما منفور هستیم زیرا حق کشتار بی‌رویه را برای خود قائل شده‌ایم. ما از ما متنفریم زیرا بی‌رحم و بی‌رحم هستیم. ما منفور هستیم زیرا منافق هستیم و از محافظت از غیرنظامیان، حاکمیت قانون و بشردوستانه صحبت می‌کنیم و در عین حال روزانه جان صدها نفر از جمله 160 کودک را در غزه خاموش می‌کنیم.

اسرائیل زمانی که متهم به بمباران بیمارستان مسیحیان عرب الاهلی در غزه شد که صدها کشته برجای گذاشت، با خشم و خشم اخلاقی واکنش نشان داد. اسرائیل مدعی شد که این بمباران از طریق یک موشک اشتباه شلیک شده توسط جهاد اسلامی فلسطین انجام شده است. حالانکه هیچ چیزی یا وسیله انفجاری در زرادخانه حماس یا جهاد اسلامی وجود ندارد که بتواند قدرت انفجاری عظیم موشکی را که به بیمارستان مکرراً اصابت کند، نداشته و کسانی از ما که غزه را پوشش داده‌ایم، آنقدر این سخنان اسرائیل دروغ و خودساخته‌ای اسرائیلیان را شنیده‌ایم که سخنان بسیار خشمگین است. آنها همیشه حماس و فلسطینی‌ها را مقصر جنگ خود می‌دانند.

طی 24 ساعت گذشته، بیمارستان‌های غزه تحت بمباران بی‌امان بوده‌اند. در این بیانیه آمده است: مجتمع بیمارستانی الشفا، بزرگترین مرکز بهداشتی که کارکنان پزشکان بدون مرز در آن مشغول به کار هستند، چندین بار از جمله بخش‌های زایمان و سرپایی «سرویس‌های عاجل» مورد حمله قرار گرفته است که منجر به کشته‌ها و جراحات متعدد مریضان شده است. خصومت‌ها در اطراف بیمارستان متوقف نشده است. تیم‌های پزشکان بدون مرز و صدها بیمار هنوز در بیمارستان الشفا هستند. آنها خواستار فوری توقف حملات علیه بیمارستان‌ها، و آتش بس فوری بمنظور حفاظت از امکانات پزشکی، کادر پزشکی و بیماران شده‌اند.

سه بیمارستان دیگر در شمال غزه و شهر غزه توسط نیروهای اسرائیلی و تانک‌ها محاصره شده‌اند، چیزی که یک پزشک به خبرنگار الجزیره گفت: «در روز جنگ علیه بیمارستان‌ها». «بر اساس گزارش‌ها، بیمارستان اندونزی نیز برق خود را از دست داده است. دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه (OCHA) گزارش می‌دهد که 20 بیمارستان از 36 بیمارستان در غزه دیگر کار نمی‌کنند.

بد بینی اسرائیل و واشنگتن نفس گیر است. هیچ تفاوتی در نیت وجود ندارد. واشنگتن فقط می‌خواهد این کار به سرعت انجام شود. کربدورهای بشردوستانه؟ مکث در گلوله

باران؟ اینها وسایل نقلیه ای برای تسهیل کاهش جمعیت در شمال غزه هستند. تعداد انگشت شماری از کامیون های کمک رسانی از مرز رفح با مصر عبور کردند؟ یک طرفد روابط عمومی تنها یک هدف وجود دارد - بکش، بکش، بکش. هر چه سریعتر بهتر تمام صحبت های مقامات **بایدن** این است که وقتی اسرائیل نابودی غزه را به پایان رساند، چه اتفاقی می افتد. آنها می دانند که کشتار اسرائیل پایان نخواهد یافت تا زمانی که غزه ای ها در فضای باز و بدون سرپناه در بخش جنوبی نوار زندگی کنند و به دلیل کمبود غذا، آب و مراقبت های پزشکی بمیرند.

غزه قبل از تهاجم زمینی اسرائیل یکی از پرجمعیت ترین نقاط روی کره زمین بود. تصور کنید با 1.1 میلیون غزه ای از شمال که در بالای بیش از 1 میلیون نفر در جنوب انباشته شده اند، چه اتفاقی خواهد افتاد. تصور کنید وقتی بیماری های عفونی یا انتانی مانند وبا «طاعون» همه گیر شود چه اتفاقی می افتد ویرانی هاویا عوارض جانبی ناشی از گرسنگی را تصور کنید. فشار برای انجام کاری بیشتر خواهد شد. اسرائیل امیدوار است که این چیزی باشد که فلسطینی ها را از مرز به داخل سینا در مصر سوق دهند. زمانی که این غزه ای ها در آنجا باشند، دیگر برنخواهند گشت. پاکسازی قومی غزه توسط اسرائیل کامل خواهد شد. پاکسازی قومی آن در کرانه باختری آغاز خواهد شد. این رویای جنون آمیز اسرائیل است. برای رسیدن به آن غزه را غیر قابل سکونت خواهند کرد.

از خود بپرسید اگر یک فلسطینی در غزه بودید و به سلاح دسترسی داشتید چه می کردید؟ اگر اسرائیل خانواده شما را بکشد، چه واکنشی نشان می دهید؟ چرا به حقوق بین الملل یا حقوق بشر دوستانه اهمیت می دهید، در حالی که می دانید این قوانین فقط برای ستم دیدگان اعمال می شود، نه ظالمان؟ اگر ترور تنها زبانی است که اسرائیل برای برقراری ارتباط از آن استفاده می کند، تنها زبانی که ظاهراً آن را می فهمد، آیا با وحشت پاسخ نمی دهید؟

عیاشی مرگ اسرائیل حماس را در هم نخواهد شکست. حماس یک ایده است. این اندیشه از خون شهدا تغذیه می شود. اسرائیل به حماس منابع فراوانی می دهد.

چند سطر در مورد نویسنده این مقالات فوق:

کریس هجریک روزنامه نگار برنده جایزه پولیتزر است که به مدت پانزده سال خبرنگار خارجی برای نیویورک تایمز بود و در آنجا به عنوان رئیس دفتر خاورمیانه و رئیس دفتر بالکان برای این روزنامه خدمت کرد. او قبلاً در خارج از کشور برای *The Dallas Morning News*، *Christian Science Monitor* و *NPR* کار می کرد. او مجری برنامه *The Chris Hedges Report* است. او یکی از اعضای تیمی بود که در سال 2002 جایزه پولیتزر را برای گزارش توضیحی برای روزنامه نیویورک تایمز از

منبع ضد تروریسم جهانی دریافت کرد و در سال 2002 جایزه جهانی عفو بین الملل برای روزنامه نگاری حقوق بشر را دریافت کرد. هجز که دارای مدرک کارشناسی ارشد الهیات از مدرسه الهیات هاروارد است، نویسنده کتاب های پرفروش تحت عناوین فاشیست های آمریکایی: حق مسیحی و جنگ علیه آمریکا، امپراتوری توهم: پایان سواد و پیروزی نمایش است و یکی از منتقدان ملی کتاب بود. فینا لیست دایره برای کتابش جنگ نیرویی است که به ما معنا می دهد. او یک ستون آنلاین نویس برای وب سایت ScheerPost می نویسد. او در دانشگاه کلمبیا، دانشگاه نیویورک، دانشگاه پرینستون و دانشگاه تورنتو تدریس کرده است.

----- **با تقدیم احترامات «2023-11-24»**